

faa Betydning, fremsættes senest 3 Maaneder efter, at de er indkaldte, og de skal ledsages af Oplysninger om Grunden til, at Skoven ønskes købt.

For de Skove, der saaledes er udpegede af Nævnet, bestemmes paa Statens Bekostning Værdien i Handel og Vandel, med passende Hensyn til den Værdiforringelse, som Fraskillelsen muligvis kan paaføre andre, nærliggende Dele af Majoratet. Dettets Besidder afgør dernæst inden 6 Maaneder efter, at Begæringerne er indkaldte, om han vil sælge Skoven eller ikke. I sidste Tilfælde skal den fremtidig altid holdes forenet med den af Majoratets andre Skove, ved hvilken den ligger nærmest, til een samlet Ejendom. Vil Majoratsbesidderen sælge Skoven, da har det offentlige Ret til at overtage den til den fastsatte Værdi. Saafrømt Staten ikke vil benytte sig af denne Forkøbsret, har den eller de Kommuner, hvori Skoven er beliggende, en tilsvarende Beføjelse, og derefter Nabokommunerne, saaledes at Skoven, hvor flere Kommuner melder sig som Købere, tilfalder den højstbydende. Denne Forkøbsret bortfalder dog fuldstændig, hvis det offentlige, Stat eller Kommune, ikke inden et Aar og en Maaned efter, at Værdiansættelsen er sket, benytter sig af den.

Omkostningerne ved Skovens Værdiansættelse samt øvrige Overdragelsesomkostninger betales af det offentlige, Stat eller Kommune, forsaavidt de overtager Skoven. Hvis Overtagelsen ikke kommer i Stand, betales Omkostningerne ved Skovens Værdiansættelse af Ejeren, dersom det er ham, der frafalder Salget, men ellers af Staten.

Saa længe Spørgsmaalet om Salg af Skoven henstaar uafgjort, fører Landbrugsministeren Tilsyn med, at de Værdier, for hvis Skyld det offentlige ønsker at købe Skoven, ikke forringes eller tilintetgøres.

Med den ovenfor nævnte Begrænsning er det frit tilladt at dele Majoratets Skovejendom, naar det skovbevoksede Areal er 300 Hektar eller derunder, og hvor mere end 300 Hektar er bevokset med Skov, er det — med samme Begrænsning — frit tilladt at fraskille indtil 20 pCt. af det samlede Skovareal, medens Resten ikke maa deles i Ejendomme (Dele) paa under 600 Hektar, medmindre et af Landbrugsministeren udmeldt skovkyndigt Skøn anbefaler Delingen.

Landbrugsministeren foreskriver de nærmere Regler for Gennemførelse af det i Forordningen af 27. September 1805 § 18, sidste Stykke, ommeldte Tilsyn og paa-ser, at Skovenes Grænser er tydeligt mærkede, saavel i Terrænet som paa de til Ejendommen hørende Kort.

Den Sædegaardsejerne ved Forordningen af 21. Maj 1845 § 27 tillagte særlige Testationsret skal fremtidig gælde for de af Majoraterne opstaaede Skovejendomme.

#### § 5 a.

Strandbredder, Havbugter, Indsøer, Vandløb, Moser, Heder, Klitter, Udsigts-høje og andre Arealer, som paa Grund af deres naturlige Skønhed har almindelig Interesse, er med Hensyn til Salg og Forkøbsret stillede ligesom de i § 5, Stykke 2—5, omhandlede Skove.

Charlottenlund, 27. Marts 1919.

A. Oppermann.